תלמוד ירושלמי · מפרשים · גליוני השס · נזיקין

גליוני השס על ירושלמי מכות

רבי יוסף ענגיל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליוני השס על ירושלמי מכות

רבי יוסף ענגיל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליוני-השס-על-ירושלמי-מכות/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ג 4
הלכה ו 4
פרק ב 4
הלכה ה 4
פרק ג 5
הלכה יב 5

פרק א

הלכה ג

היו עומדין ומעידין עליו שהרג את הנפש בלוד. באחד לחודש (כצ"ל) **באו אחרים כו' שהרי אתם הייתם עמנו בחמשה בחודש בקיסרי**. ומלוד לקיסרי הוא מהלך יותר מה' ימים וע"כ הו"ל הזמה. **ובאו אחרים ואמרו להזוממים היאך אתם מעידים כו'**. והיינו ג"כ דמקיסרי לציפורי הוא ג"כ מהלך יותר מה' ימים וע"כ הוא הזמה ג"כ אך דיש מציאות רחוק ליליך מלוד לקיסרי וכן מקיסרי לציפורי בה' ימים בגמלא פרחא [או בקפיצה כנזכר בבבלי במכלתין וביבמות] וע"כ ספק נפשות להקל וע"כ ההורג אינו נהרג דשמא אין לחוש לגמלא פרחא והו"ל הזמה והעדים ג"כ אין נהרגין דשמא אמת אמרו והלכו בגמלא פרחא וכן המזימין ג"כ אין נהרגין מטעם הנ"ל ואין אומרים דממ"נ ראוי ההורג ליהרג דאי חיישי' לגמלא פרחא א"כ הרי לא הוזמו עדיין ואי לא חיישינן א"כ הרי הוזמו המזימין ואכתי עדות הראשונה קיימת דז"א דלגבי עדיו חיישי' שמא לא הלכו בגמלא פרחא והרי הוזמו ולגבי המזימין אומרים דהלכו בגמלא פרחא ולא הוזמו ובכל חד מקילינן ואין נהרג שום אחד מהן ודו"ק:

הלכה ו

תנינן הכא מה דלא תנינן בכל סנהדרין כו'. נ"ב זה מדברי ר' יוסי וכך מצינו לו בירושלמי ב"ק פ"ט ה"ח א"ר יוסי תנינן בנזקין מה דלא תנינן בנדרים והוא ג"כ דרך תימה כמו כאן ודלא כפי' הפני משה שם ונ' דצ"ל כאן א"ר יוסי תניק הכא מה דלא תנינן כו' ותיבות שלשה שלשה לא בדא תנינן צריכים להמחק ונכפלה תיבת תנינן בטעות וכן תיבות שלשה שלשה לא בדא נשתרבבו מלעיל בטעות:

פרק ב

הלכה ה

מ"ט דר' יודה כי יחם לבבו. נ"ב נ' דצ"ל "דר"ע" תחת דר' יודה והכוונה דר"ע ס"ל דהוא רק רשות מדכתי' פן ירדוף גואל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו ואילו הי' מצוה ל"ל להכתוב ליתן טעם כי יחם לבבו הרי בפשיטות יש לו לרדוף כיון דכך המצוה ועל כרחך דאינו מצוה ורק למי שחם לבבו וא"א לו לעצור עצמו מלהרגו נתנה לו תורה רשות להרגו [ואני מסופק עוד אם אין כל המאמר דכאן טעות ונתשרבב מירושלמי סנהדרין פ"ח ה"ח דאי' שם מה טעמא דר' הונא כי יחם לבבו ונשתרבב זה לכאן בטעות וגם נחלף הונא ביודה]:

פרק ג

הלכה יב

שנאמר ונקלה אחיך לעיניך משלקה הרי הוא כאחיך. נזכר בירושלמי סוטה פ"ב ה"א מכיון שנתייסר וכתיב ונגלה אחיך לעיניך כמי שאינו חוטא ע"ש: